

φος του ήταν πολύ σοβαρό και φυσικώτατο.

— Ξέρετε, του δήλωσε στο τέλος, αρχίζετε να μ' ενδιαφέρετε. "Αν... τολμήσετε να με φλερτάρετε λιγάκι... αυτό δεν θά με δυσαρεστήσει καθόλου.."

Ο Τζιάκομο έκανε μια κωμική υπόκλιση και της είπε μ' αδιαφορία:

— Τί κρίμα, δεν έχω καθόλου καιρό. "Επειτα δεν μπορεί κανείς πάντα να κοροϊδεύει. "Ερχεται κάποτε μια εποχή που βαρύνεται ή σοβαρεύεται. Το «φλέρτ» έπαψε πειά να με συγκινή. "Εχω κουρασθή από τον έρωτα.

— Ασφαλώς θά δοκιμάσατε πολλές απογοητεύσεις, του απάντησε η Κιάρρα με συμπάθεια.

— "Όχι, μά μπορεί κανείς από τη μια στιγμή στην άλλη ν' αλλάξει γνώμη. "Ετσι από ένα τυχαίο γεγονός, καταλαβαίνει τον χαρακτήρα του ανθρώπου που αγαπάει και συνέρχεται. Το ίδιο έπαθα κι' εγώ. Τώρα τίποτε πειά δεν μπορεί να με κάνει ν' αλλάξω γνώμη.

Η Κιάρρα δάγκωσε με νευρικήτητα τα χείλη της. Κατάλαβε ότι της έκανε υπαινιγμούς για κείνη τη σκηνή του δρόμου. Ναι, αυτό ήταν. Τον είχε απογοητεύσει με την άδικαιολόγητη υπερηφάνειά της και τ' ακακό τρόπο της. "Όστόσο, τόλμησε να του παρατηρήση:

— Δεν πρέπει να κρίνετε έτσι τις γυναίκες. Καμμιά φορά διστάζουν κι' αυτές ν' αποκαλύψουν τα πραγματικά αισθήματά τους.

— "Ω, έκανε ο Τζιάκομο, ο έρωτας δεν κρύβεται. "Όταν σ' αγαπάει ένα πρόσωπο, το καταλαβαίνεις όσο κι' αν αυτό κρύβει το αισθημά του και προσποιήται τον αδιάφορο. Νά με συγχωρείτε, επιτρέψατέ μου να σας αφήσω, πρόσθεσε άμέσως, κυττάζοντας το ρολόι του. "Εχω ένα σπουδαίο ραντεβού.

Κι' έφυγε γρήγορα από κοντά της.

Η Κιάρρα εκείνη τη νύχτα δεν κοιμήθηκε. Για να συμπληρωθή δέ το μαρτύριό της, μετά λίγες μέρες τον είδε να συνοδεύει μια όμορφη νέα. Της μιλούσε μάλιστα με τόση τρυφερότητα, ώστε δεν υπήρχε αμφιβολία ότι ήταν μια φίλη του. Τότε πειά η Κιάρρα έγινε έξω φρενών. "Αναστάτωνε διαρκώς το σπίτι της, έγκατέλειπε τις φίλες της, έσκιζε τα μαξιλάρια της τη νύχτα, έκανε σαν τρελή και διαρκώς σκεφτόταν τον Τζιάκομο.

Μια μέρα, τέλος, σέ μια νευρική κρίση της αποφάσισε να του πη ένα χεράκι, αδιαφορώντας για ό,τι θά γινότανε και χτύπησε στο τηλέφωνο τον αριθμό του. "Ηταν τυχερή. "Από την άλλη άκρη του σύρματος άκούστηκε η φωνή του Καρριέρα. Τότε η Κιάρρα ξέσπασε σ' ένα ακατάσχετο ύβρεολόγιο, ενώ η φωνή της κοβόταν από τους λυγμούς.

Ο Τζιάκομο δεν την διέκοψε. Σέ μια στιγμή μόνο, όταν εκείνη τέλειωσε, την ρώτησε:

— Δεσποινίς Κιάρρα, αυτά τὰ λόγια θά ήθελα να έχετε το θάρρος να μου τὰ πητε και μπροστά μου.

— Και γιατί όχι... μήπως νομίζετε ότι σας φοβούμαι; του δήλωσε.

Και πηγε στην αντίκρουση. Μά μόλις τον αντίκρουσε, ρίχτηκε στην άγκαλιά του κι' άρχισε να κλαίει.

— Δεν μπορώ πειά, Τζιάκομο, του φώναξε. Δεν μπορώ πειά να σε βλέπω να με περιφρονής. Κάνε με, ό,τι θέλεις, μά πάψε να έχης αυτό το ψυχρό ύφος όταν με κυττάζης.

Κι' ο Τζιάκομο της τὸ υποσχέθηκε. Μά δεν τόλμησε να της όμολογήσει την αλήθεια. Δεν τόλμησε να της πη ότι όλα αυτά τὰ έκανε επίτηδες για να της κινήσει τὸ ενδιαφέρον κι' ότι την αγαπούσε περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Δεν της είπε ότι είχε παίξει σαν θεατρίνος τὸν ρόλο του, γιατί θά την έχανε πάλι κι' αυτή τη φορά χωρίς πειά

ΧΙΛΙΑ ΔΥΟ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ίδου σέ ποιές γυναίκες δεν πρέπει να έχετε εμπιστοσύνη:

Στις γυναίκες που κατακρίνουν τις άλλες.

Στις γυναίκες που δεν αγαπούν τὰ παιδιά.

Στις γυναίκες που δεν λένε ποτέ σέ μιάν άλλη γυναίκα αν της πηγαίνει ή όχι τὸ νέο της καπέλλο ή φόρεμα.

Στις γυναίκες που δακρύζουν εύκολα.

Στις γυναίκες που δείχνουν πολύ μεγάλο ένθουσιασμό για πολύ μικρά πράγματα.

Στις γυναίκες που μιλούν όλο περι άρετης.

Στις γυναίκες που λένε ή ίδιες για τὸν έαυτό τους, πώς είνε άγνές και τίμιες.

Στις γυναίκες που γελούν ειρωνικά όταν άκούνε να λένε όμορφη μιάν άλλη γυναίκα.

Στις γυναίκες που όρκίζονται πώς δεν λένε ποτέ ψέματα.

Στις γυναίκες που μόλις γνωρίσουν έναν άνδρα φαίνονται έρωτευμένες μαζί του.

Στις γυναίκες που διαλαλούν τὸς έρωτάς των.

Στις γυναίκες που κατακρίνουν τις άλλες γιατί θάφονται, ενώ θάφονται κι' αυτές.

Στις γυναίκες, που όταν κατηγορούν μπροστά τους μιάν γνωστή τους δεν άνοίγουν τὸ στόμα τους ούτε για να την κατηγορήσουν, ούτε για να την υπερασπιστούν.

Και στις γυναίκες τέλος που σιωπούν όταν έπαινούν μπροστά τους μιάν γνωστή τους γυναίκα.

"Όσο για τὸς άνδρες;...

Μπορείτε να τὸς έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη. Γιατί, άπλούστατα, υπήρξαν πάντοτε θύματα τὸν γυναικῶν.

"Ανοίγετέ τους την καρδιά σας και αφήνετέ τους να εισέρχονται έλεύθερα. Δεν θά σας κάνουν κακό. Τὸς ρίχνετε και όλίγα άχυρα για θοσκή και τὸς έχετε σκλάβους σας.

Η ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΚΥΡΙΕΣ

Μια υπηρέτρια έπηγε σέ μιάν κυρία για να συμφωνήσουν τὸν μισθό και να προσληφθή στην υπηρεσία της.

— Είσαι σβέλτα, κοπέλλα μου; τήν ρωτᾶ ή κυρία.

— "Ω, κυρία, είμαι τόσο σβέλτα, ώστε σας δίνω τὸ λόγο μου ότι θά σας ντύνω σέ μισή μόνο ώρα.

— Σέ μισή ώρα; Μά τότε τί θά κάνω όλη την άλλη μέρα; απάντησε ή κυρία.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

— Δεν άκούτε ποτέ τὸς ρήτορας της αντιπολιτεύσεως, κ. "Ασημίδη.

"Η δεξιά, κύριε "Αδαμόπουλε, πρέπει πάντοτε ν' άγνοή τί πράττει ή άριστερά.

Μια χωριάτισσα παρακολουθούσε πρώτη φορά παράστασι μελοδράματος, όταν άκουσε ένα τραγουδι του κόρου.

— "Ω, τὸς άχρείους! έφώναξε. Τραγουδούν όλοι μαζί για να τελειώσουν μιάν ώρα άρχήτερα.

καμμιά έλπίδα. "Ηξερε ότι ή γυναίκες είνε περιέργες κι' ότι πέφτουν σαν τυφλές στις παγίδες του έρωτός κι' αγαπούν τὸς ανθρώπους που τις περιφρονούνε, ναι, που τις περιφρονούνε!...

ΜΑΡΙΟ ΦΕΡΡΟΝΙ

— Δεν μπορώ πειά να σε βλέπω να με περιφρονής, Τζιάκομο...